

Consell Tributari
Expedient: 931/2

El Consell Tributari, reunit en sessió de 9 de juliol de 2003, coneixent dels recursos presentats per la Congregació R.H.H.S.C.J.,

ANTECEDENTS DE FET

1.- En data 22 d'octubre de 2001, la Congregació R.H.H.S.C.J. presentà dos escrits de sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts, pels quals demanava que li fossin reintegrades les quantitats de 990.559 ptes., 286.820 ptes. i 96.663 ptes. més interessos de demora, corresponents a l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, la primera ingressada segons el rebut núm. 97-C-... per llicència d'obres menors per a la "reforma integral de distribució interior de la planta 3a de l'Hospital S.R.", i les altres ingressades segons els rebuts LV-2001-... i LV-2001-... per la llicència d'obres menors per a la "reforma del local situat en el carrer ..., n. ...". Al·legava que havia ingressat aquestes quantitats mitjançant autoliquidacions, sense tenir en compte l'exempció a què tenia dret en virtut de l'acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu de 3 de gener de 1979.

2.- Consta en l'expedient la resolució de la consellera del Districte d'Horta-Guinardó, de data 17 d'abril de 2002, per la qual es denegà la devolució sol·licitada "en relació a l'expedient 07-2001... de tramitació de llicència per a remodelació d'un local de planta baixa per adequar-lo a hospital de dia en la finca del c. ..., n ..., en particular pel que fa a les quantitats de 286.820 i 96.663 pessetes autoliquidades en concepte d'impost sobre construccions, instal·lacions i obres".

3.- El 24 de maig de 2002, la sol·licitant interposa un recurs d'alçada, en el qual novament sol·licita la devolució d'ingressos indeguts d'acord amb l'exempció referida i per no haver transcorregut el termini de prescripció de quatre anys, en relació a la desestimació de la sol·licitud de devolució de la quantitat de 990.559 ptes., encara que en esmentar l'expedient impugnat indica el 07-2001...., a què es refereix la resolució transcrita abans.

4.- El 28 de juny de 2002, la recurrent presenta un escrit d'esmena de l'error comès en el recurs de 24 de maig de 2002 quan es refereix a la quantitat de 990.559 ptes., la sol·licitud de devolució del qual es trobava pendent de resolució. El que es pretenia recórrer era, per una part, la resolució de la consellera del Districte d'Horta-Guinardó, de data 17 d'abril de 2002, per la qual es denegà la sol·licitud presentada el 22 d'octubre de 2001 que demanava la devolució de la quantitat d'1.613.979 ptes., ingressada en l'expedient 07-1999LM... per autoliquidació de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, segons el rebut LV-2001-..., i relativa a la llicència d'obres majors per a la construcció de la nova central d'instal·lacions i passarel·la entre els blocs B i C de l'Hospital S.R." (el recurs contra aquesta resolució s'ha tramitat en expedient separat), i d'altra banda, la resolució citada en l'anterior antecedent segon, dictada en l'expedient 07-2001... i relativa a la denegació de la sol·licitud de devolució de les quantitats de 286.820 i 96.663 ptes., ingressades per la realització de les obres de reforma del local del c. ..., n. ..., que és objecte del present expedient.

5.- La lletrada dels Serveis Tècnics del Districte d'Horta -Guinardó proposa la desestimació del recurs atès que la disposició addicional 9a de la Llei 39/1988 ha suprimit a partir del 31 de desembre de 1989 tots els beneficis fiscals que estaven establerts en els tributs locals, tant de manera genèrica com específica, en tota classe de disposicions diferents de les de règim local.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Hi ha dues qüestions que s'han d'analitzar en el present recurs. En primer lloc, s'haurà de determinar si, d'acord amb el que se sosté en l'informe de la lletrada dels Serveis Tècnics del Districte d'Horta-Guinardó i en les resolucions de la consellera del districte, a partir del 31 de desembre de 1989, en aplicació de la disposició addicional novena de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals, quedaren suprimits els beneficis fiscals que es reconeixen en l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu de 3 de gener de 1979 als subjectes a què es refereix l'apartat 1 de l'article IV d'aquest Acord, en particular pel que fa a l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres. I en segon lloc, si en el cas que no s'hagués produït aquesta supressió, d'acord amb el que sosté la recurrent, aquesta tindria dret a la devolució de les quantitats abonades per aquest concepte en l'expedient que és objecte de recurs.

Segon.- La primera de les qüestions indicades s'ha de resoldre en sentit negatiu, d'una part, perquè l'Estat espanyol no podia modificar unilateralment allò estipulat en virtut d'un conveni subscrit amb la Santa Seu, d'acord amb el que es preveu en l'article 96.1 de la Constitució, en virtut del qual les disposicions contingudes en els tractats internacionals, un cop publicats oficialment a Espanya, només poden ser derogades, modificades o suspeses de la manera prevista en els propis tractats o d'acord amb les normes generals del dret internacional; i de l'altra, perquè la subsistència del dret a l'exempció de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres per part de les entitats a què fa referència la lletra B de l'apartat 1 de l'article IV esmentat, s'ha declarat de manera reiterada per les sentències de 17 de maig de 1999 i 19 i 31 de març de 2001, i d'acord amb aquestes es dictà l'ordre de 5 de juny de 2001, i segons el tenor del seu article segon la Santa Seu, la Conferència Episcopal, les diòcesis, les parròquies i altres circumscripcions territorials, i les ordes i congregacions religioses i instituts de vida consagrada i les seves províncies i les seves cases gaudeixen d'exempció total i permanent en l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres". D'aquesta manera queden aclarits els dubtes sorgits tant en la disposició addicional novena de la Llei 39/1988, com sobre la possibilitat, àmpliament debatuda en la doctrina, d'incloure a l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres entre els impostos reals o de producte sobre la renda i sobre el patrimoni a què fa referència el paràgraf primer de la citada lletra B de l'article IV, apartat 1, de l'Acord amb la Santa Seu.

Tercer.- El que s'ha exposat en el fonament anterior ens porta a l'estimació del recurs, ja que les actuacions que conduïren l'acte impugnat es produeixen en virtut de petició per la congregació recurrent de devolució d'ingressos indeguts, per la qual cosa en aquest punt ens hem d'ajustar al que disposa el Reial decret 1.163/1990, de 21 de setembre, i a l'Ordre de 22 de març de 1991, que el desenvolupa. Conjunt normatiu conforme al qual la sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts en els supòsits d'autoliquidacions s'ha de fer un cop presentada la corresponent declaració liquidació o autoliquidació i abans que l'Administració hagi practicat l'oportuna liquidació definitiva, o si no, quan hagi prescrit tant el dret de l'Administració per a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació oportuna, com el dret a la devolució de l'ingrés indegut (art. 8.2 RD 1.163/1990).

En virtut d'això, com que en el cas que aquí contemplem la sol·licitud de devolució es presentà el 22 d'octubre de 2001, després que la recurrent practiqués les autoliquidacions corresponents i els ingressos en data 22 de febrer de 2001 (exp. 07-

2001...), i per tant anteriorment a la finalització del termini de prescripció de quatre anys que es compten des de la realització dels ingressos, segons disposa l'article 3 del citat Reial decret 1.163/1990, de 21 de setembre, sense que l'Administració hagués practicat la liquidació definitiva, és procedent la devolució d'ingressos indeguts sol·licitada per la recurrent d'acord amb l'exempció de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs; DECLARAR l'exempció de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres per la realització de les obres de remodelació d'un local a la planta baixa per a adequar-lo a hospital de dia a la finca del c. ..., n. ... (exp. 07-2001...); i RETORNAR a la recurrent les quantitats de 286.820 ptes. i 96.663 ptes. ingressades mitjançant autoliquidacions (núm. de rebut LV2001-... i LV2001-...), més els interessos legals corresponents.